

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Janus Andersen, jaa@kfst.dk og
Carina Gaarde Sørensen, cags@kfst.dk

Den 18. august 2023

Høring over udkast til forslag til lov om håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester

Dansk Erhverv skal hermed komme med bemærkninger til den fremsendte høring over udkast til ovennævnte lovforslag.

Dansk Erhvervs bemærkninger vil koncentrere sig om den del af udkastet, der angår håndhævelse af den del af rådets forordning, som fastsætter regler for onlinemarkedspladsers pligter i relation til formidling af produkter fra sælgere, der ønsker at afsætte produkter ved brug af onlinemarkedspladser, herunder særligt pligterne for disse onlineplatforme i forordningens artikel 31, stk. 1-3, til at designe deres onlinegrænseflade (og bagvedliggende teknik eller sælgerindgange) således, at det sikres, at sælgerne har mulighed for, bliver bedt om og forpligtet til at oplyse og uploade den relevante dokumentation for overholdelse af EU-lovgivningen ("compliance by design"), og at onlinemarkedspladserne kontrollerer, at dette er sket, før produkterne sættes til salg.

Generelt om håndhævelsen af forordningens artikel 31 i Danmark

Dansk Erhverv har noteret sig, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er udpeget som ansvarlig myndighed for håndhævelsen af hele DSA-forordningen. Da visse dele af forordningen, herunder forordningens artikel 31, imidlertid lægger sig tæt op ad anvendelsen og fortolkning af anden lovgivning, som er afgørende for effektiviteten af DSA-forordningen, opfordrer Dansk Erhverv til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen etablerer et tæt samarbejde med andre myndigheder om udarbejdelsen af vejledninger knyttet til fortolkningen af bestemmelserne i DSA forordningen, herunder vejledning til artikel 31.

I den forbindelse vil det være centralt, at myndighederne på hvert enkelt fag- eller produktområde kortlægger og oplyser Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, hvilke oplysninger og dokumenter, det skal være muligt for sælgerne at uploade for at kunne dokumentere overholdelse af den europæiske lovgivning på f.eks. produktsikkerhedsområdet, jf. ordlyden af artikel 31, stk. 1 og 2. Relevante myndigheder kunne f.eks. være Sikkerhedsstyrelsen, Miljøstyrelsen, Kemikalieinspektionen, Fødevarestyrelsen, Energistyrelsen m.fl.

Specifikke bemærkninger til dele af udkastet til lovforslag:

Konkret foreslår Dansk Erhverv, at formuleringen i § 11, stk. 1, nr. 19 omformuleres, så den dækker hele formålet og hensigten med artikel 31, herunder bør det også fremgå, at der kan idømmes straf for overtrædelse af ikke alene stk. 1 og 2 om udformning af onlinegrænseflader, men også artikel 31, stk. 3, 1. og 2. pkt. (der ikke synes dækket af den nuværende formulering af § 11, stk. 1, nr. 19).

Dette er særligt vigtigt at få med i § 11, da man efter formuleringerne i bemærkningerne til udkastet til lovforslag ikke finder, at det er muligt at udstede administrative bøder (§12), medmindre onlineplatformen *"ikke på nogen måde"* har søgt at opfylde deres pligter efter forordningen. Derfor bør det klart fremgå, at også overtrædelser af disse dele af artikel 31 er strafsanktioneret (selvom det ikke i alle tilfælde kan ske ved administrative bøder).

Dansk Erhverv anerkender, at der er behov for principielt at være tilbageholdende med udstedelse af administrative bøder. Alligevel foreslår Dansk Erhverv, at man genovervejer formuleringen af § 12, idet det er uklart, hvorfor der altid først kan idømmes en administrativ bøde, hvis onlineplatformen *"ikke på nogen måde"* har søgt at opfylde deres pligter efter forordningen. Faktum vil altid være forskelligt i konkrete sager, men det kan ikke udelukkes, at der med tiden vil komme sager, som med mening kan ligestilles og vurderes ensartede og ukomplicerede bevismæssigt.

Herunder vil Dansk Erhverv særligt gøre opmærksom på, at der efter vores opfattelse – i lyset af formuleringen af § 12, stk. 1, nr. 28 og 29 - er et stort behov for vejledning og praksis om artikel 31, stk. 3, der er formuleret som følger:

*”Udbydere af onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med erhvervsdrivende, gør deres bedste for at vurdere, om sådanne erhvervsdrivende har givet de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger, **inden** den giver dem mulighed for at udbyde produktet eller tjenesten på disse platforme. **Efter** at have givet den erhvervsdrivende mulighed for at udbyde produkter eller tjenester på sin onlineplatform, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med erhvervsdrivende, gør udbyderen en rimelig indsats for stikprøvevis at kontrollere i alle officielle, frit tilgængelige og maskinlæsbare onlinedatabaser eller onlinegrænseflader, om de udbudte produkter eller tjenester er blevet identificeret som ulovlige”.*

Hvornår en konkret onlineplatform har gjort ”deres bedste” vil være meget individuelt, hvis man anlægger en subjektiv vurdering. Men det er sikkert, at desto mere erfaring man får med formidlingen af produkter, viden om typer af overtrædelser fra sælgere, og desto flere typer produkter, man sælger og lovgivning, man kommer i kontakt med, så forventes man at kunne gøre en større og større indsats.

Endelig bør Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i samarbejde med Kommissionen og de øvrige medlemslande søge at afklare, om der ikke bør være et objektivi bundniveau for, hvad der kan forventes af en kommerciel aktør som en onlineplatform, der formidler produkter til forbrugere på EU-markedet. Det er de færreste andre erhvervsdrivende, der kan nøjes med at ”gøre deres bedste” ud fra en subjektiv vurdering.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i lighed med andre retsområder opdatere vejledninger med praktiske eksempler således, at man kan finde konkrete eksempler med faktiske beskrivelser, der giver en forståelse af, hvornår en onlineplatform har ”gjort sit bedste” for at kontrollere de forhold, som er beskrevet i artikel 31, stk. 3.

En effektiv håndhævelse af denne del af forordningen synes helt afgørende for forbrugersikkerheden og funktionen af det indre marked for salg af produkter. Det er denne bestemmelse, som i praksis er kompromiseret, der afløser det danske ønske om et direkte importøransvar for de formidlede produkter fra sælgere i tredjelande for onlinemarkedspladser. Derfor er det også væsentligt, at onlinemarkedspladserne som minimum i praksis og reelt forpligtes til at facilitere og kontrollere, at de ansvarlige sælgere dokumenterer overholdelse af EU-lovgivningen.

Vi står naturligvis til rådighed for uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Betina Schiønning